

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Canonicorum Regularium Ordinis S. Augustini Origines ac
Progressus, Per Italiam, Hispaniam, Galliam, Germaniam,
Belgium, aliasque orbis Christiani prouincias**

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1614

Capvt XXVIII. Ranshoviense Monasterium in Bauaria.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11321

Henricus S. imperator Chiemensibus virginibus Gerbirgam sororem, Patauiensibus Helican amitam præfecit: Auentino teste.

CAPVT. XXVIII.

RANSHOVIENSE MONASTERIVM
in Bauaria.

ARnolphus Imp. filius Carolomanni Regis Bauariæ & Italiæ, ædiculam sacram, quam ad preces VVichingi Episcopi Patauiensis, Cancellarij sui, Christo Domino Deoque nostro, & D. Pancratio à fundamentis in *Randenisdorf* seu Randersdorf exstruxit, Ellenbrechto sacerdoti committit ea lege, vt ipse quidē pareret parochio Oetingensi; at post mortem eiusdem, sacellum in Rādersdorff foret sub ditione templi Oeteingensium, vbi brachium S. Philippi Apostoli reconditum reseruabatur, & pater imperatoris Arnolphi Carolamannus Rex Boiorū & Italiæ sepultus est. Exstat diploma Arnolphi, datum anno 898. anno II. regni, imperij autem III. Sequenti quoque anno, hoc est, 898. anno 899. idem imperator Arnolphus duo agri iugera orientem versus, viginti carrucas foeni, molā aquariam in ripa fōtis, qui ex cliuo, cognomine Prylo erumpit, tantum lignōrum quantum opus est & foco & ædificijs

eijs perpetuo donat sacerdotibus ibidem rem diuinam facientibus. VVichingus superior Episcopus Patauiensis cancellarius Imperatoris Arnolphi, Hengrinus illustris Comes, ministerialis Imperatoris, hæc impetrarunt sacerdotibus.

Ellenprechtus præfuit huic sacello annis 22. obiit anno 920. post cuius obitum venit in potestatem Otingensium, sub quorum procuracione & parochia fuit amplius 100. annis.

Anno centesimo Rantenisdorf, vel Ratensdorf, fuit inter cetera datum in dotem D. Chunigundæ Augustæ à Diuo Henrico II. Imperatore Romanorum, ac Duce Boiorum, qui obiit anno 1024. vxor verò anno 1039. Ambo sepulti sunt Bambergæ in templo maiori ab ipsis magnificè constructo & dotato. Hunc Sanctum Henricum primum huius cœnobij auctorem fuisse quædam diplomata testantur.

Anno Christi 1040. Henricus tertius, 1040. Dux Boiorum, quintus huius nominis, profecturus in Vngariam, tradit Ducatum Boiariæ Henrico sexto nepoti ex fratre Diuæ Chunigundæ Augustæ; & præsentibus sedecim Episcopis (inter quos præcipui fuerunt Theodomaratus Archiepiscopus Satisburgensis, Bernigerus Episcopus Patauiensis, Nizo, qui & Nizerius, Leodiensis Pontifex)

templum B. Pangratij refecit, ampliavit, parochiam instituit, certisque limitibus ultra & citra Oenum distinxit, decimasque omnium rerum, piscationum quoque & venationum donavit, quemadmodum in privilegio scriptum legitur. Pafuit ea tempestate parochiæ Sacerdos quidam nomine Hantus, primus parochus. Is administravit Ecclesiam S. Pangratij annis 20. obiit circa ann. Christi 1060.

Hanto quem quidam cum primò eundem esse putant, secundus parochus fuit, tempore Ottonis, Ducis Bauariæ. Is Otto è Bauaria pulsus est ab Henrico III. Imperatore, Duce Boiorum, eius nominis septimo, anno 1070. successitque in Principatu Boiarico Ottonis gener. VVelfo primus Dux Boiariæ; qui profectus Ierosolyma, obiit anno 1101. relinquens duos filios, VVelfonem secundum Ducem Boiariæ, & Henricum VIII. qui ambo potiti sunt Boiaria.

1085.

Circa annum 1085. Scgiburga femina quædam cum fratre Erenberto, quædam prædia in Haselbach (cuius templum anno præcedenti ab Altmanno Archiepiscopo Salisburgensi consecratum fuerat) tradidit B. Pancratio.

Tertius parochus Herenbertus de Phaphing exstitit tempore superiorum Ducum Bauariæ VVelfonum. Postea euocati sunt

Canon-

Canonici Augustiniani, fuitque destructum monasterium decem penè annis, & parochia in cœnobium commutata, quæ administrata fuit à sacerdotibus vt vocant sæcularibus, annis fermè 80.

Erat hoc tempore in toto Romano Imperio maximæ auctoritatis Conradus de Abbenberg, Archiepiscopus Ratisburgensis, & plerique sacerdotes sæculares, eius nomine, religione, & iustitia moti, disciplinam Augustinianam profiteri cœperunt; eiusq; hortatu & suasu Henricus octauus huius nominis Dux Boiorum, Canonicis & mystis Augustinianis parochiam, & templum Diui Pancratij tradidit, contuberniumque sacris D. Augustini initiauit, eiusque religionis sacratis viris & feminis illud dicauit. Nam ibi sacratarum sceminarum cœnobium fuisse testantur pleraque vestigia & monumenta, quæ adhuc extant in libris, instrumentis, templo & monasterio, maximè Occidentem versus. Non plures tamen quàm sex receptæ sunt; quarum vna fuit præposita. Ita scribit Conradus primus, Diui Pancratij Præpositus:
 teste Viguleo Hundio in Metro-
 poli Salisburgen-
 si.